

KOSKA ROBERT GUÉDIGUIANIN ELÄMÄ ON JUHLA -ELOKUVAN ESITYSOIKEUDET SUOMESSA OVAT YLLÄTTÄEN PÄÄTTYNEET, ESITETÄÄN TILALLA HÄNEN VIELÄ TUOREEMPI ELOKUVANSA:

Rahan puute saa ihmiset sekaisin ranskalaisen suosikkiohjaajan elokuvassa

Leena Virtanen (Helsingin Sanomat 31.8.2025)

Varasteleva varpunen (La pie voleuse), ohjaus Robert Guédiguian. 101 min.

★★★★

Kuvassa: Ariane Ascaride ja Jean-Pierre Darroussin

Ranskalaisen suosikkiohjaajan Robert Guédiguianin vahvuus on hienoissa henkilöhahmoissa. Heillä jokaisella on omat heikkoutensa, mutta lopulta vain vilpittömiä tavoitteita.

Ranskalaisohjaaja Robert Guédiguianista on tullut vuosien mittaan Suomessakin pienen piirin suosikki.

Tuotteliaalta ohjaajalta muistetaan varsinkin elokuvat *Kilimanjaron lumet* (2011) ja *Talo meren rannalla* (2017). Viimeksi ensi-iltansa sai *Elämä on juhla* kaksi vuotta sitten, ja nyt ollaan jälleen Marseillen kotikortteleissa.

Guédiguiania on tapana verrata brittiohjaaja Ken Loachiin, sillä molemmat ovat lähtökohdiltaan poliittisia ja keskittyvät työväenluokan kuvauksiin.

Yhtä lailla Guédiguiania voisi verrata Aki Kaurismäkeen, joka samaan tapaan kuorruttaa yhteiskuntakritiikkinsä nostalgialla. Se on kuitenkin pelkkää hämäystä, sillä pinnan alla liikutaan tiukasti tämän ajan kipeissä teemoissa.

Guédiguianin estetiikan tärkein elementti on aurinko, joka pehmentää, paljastaa ja lohduttaa. Välimeri kimmeltää taustalla.

Varastelevassa varpusessa kaikki pyörii rahan tai varsinkin sen puutteen ympärillä. Elämme vaikeita aikoja, ja raha saa liikaa valtaa ihmisten elämässä. Toiset menevät sen takia suorastaan sekaisin.

Näin tapahtuu elokuvan päähenkilölle, Marialle, joka tekee kodinhoitajan töitä ikäihmisten luona ja pistää vaivihkaa heidän rahojaan omiin taskuihinsa. Hänellä on siihen mielestään pätevät syyt. Tyttärenpoika on osoittanut musikaalista lahjakkuutta, ja Maria haluaa, että poika saa ansaitsemaansa opetusta.

Samaan aikaan Marian aviomies syyttää rahaa korttipeleihin. Maria ajaa itsensä tuskallisiin ristiriitoihin eikä tajua, että hän voisi saada apua pyytämälläkin.

Toinen keskeinen henkilö on yksi Marian asiakkaista, pyörätuolin varassa elävä Robert. Päärooleissa nähdään Guédiguianin luottonäyttelijät Ariane Ascaride ja Jean-Pierre Darroussin. Ascaride on ohjaajan puoliso.

Sivujuonessa seurataan Marian tytärtä (Marilou Aussilloux) ja Robertin poikaa (Grégoire Leprince-Ringuet) sekä heidän parisuhteitaan. Kudelma on saippuaopperamaisen kiemurainen, kuten Guédiguianin elokuvissa usein on. Se pysyy enimmäkseen riittävän hyvin kasassa.

Juoni on joka tapauksessa vain väline rakentaa hienoja henkilöhahmoja, joista itse kullakin on omat heikkoutensa, mutta joilla on lopulta vain vilpittömiä tavoitteita. Guédiguianin taito on nimenomaan yhteisön kuvauksessa.

Käsikirjoitus on syntynyt yhteistyössä edellisten elokuvien tapaan Serge Vallettin kanssa.

Guédiguian tekee tässäkin elokuvassaan tarkkoja havaintoja ihmisen eri ikävaiheista. Maria ja Robert edustavat vaihetta, jossa on turhaa enää jossitella. Tehty mikä tehty, mutta elämää on yhä edessä.

Juuri siksi isoäidin velvollisuus on huolehtia, ettei jälkikasvun tie katkea ainakaan rahanpuutteeseen.

Juuri oikeassa kohdassa voidaan vedota itse Victor Hugon kirjoittamaan runoon köyhyydestä, eikä se kuulosta yhtään pateettiselta.

Elokuvan traileri:

<https://www.kinotapiola.fi/naytos/varasteleva-varpunen/>